

- значне зменшення кількості великих спеціалізованих підприємств із високим рівнем концентрації поголів'я і технологічного забезпечення виробництва молока;
 - недостатня підтримка держави процесів ведення селекційної роботи;
 - морально застарілі технологічні і технічні засоби виробництва на фермах, що зумовлює високу енергоємність виробництва одиниці продукції скотарства та її собівартість;
 - виробництво абсолютної більшості молока в особистих господарствах населення, яке здійснюється на натуральній основі, що унеможливає застосування сучасних технологій його виробництва.
- В силу дії зазначених негативних факторів величезний економічний потенціал галузі не використовується і на половину, надзвичайно низькою залишається якість молока.

ОСОБЛИВОСТІ ТА СУЧАСНИЙ СТАН ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

Бобрус А.С., Бобрус М.С., студенти,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

Стратегічним напрямком сільськогосподарського виробництва для забезпечення країни продуктами харчування, а переробних підприємств – сировиною, є розвиток рослинництва. Галузь рослинництва є визначальною у розвитку інших галузей, особливо тваринництва, оскільки кормова база останнього створюється переважно в цій галузі [1].

Рослинництво є комплексною основною галуззю сільського господарства, її продукція становить більше половини валового виробництва продукції сільськогосподарського виробництва.

Сільське господарство вже давно вважають «локомотивом» вітчизняної економіки, оскільки воно є засобом для існування великої кількості людей (станом на 1 січня 2014 року в Україні проживав 14320399 постійних сільських жителів) і має життєво важливе значення для розвитку сільських територій і боротьби з бідністю. Враховуючи

* Науковий керівник – Василенко Т.В., старший викладач

тенденції і проблеми, що впливають на майбутнє сільського господарства, зокрема ріст чисельності населення, яке за прогнозами перевищить 9 мільярдів чоловік до 2050 р., скорочення сільського населення, необхідно постійно дбати про збільшення виробництва продуктів харчування.

Виробництво продукції рослинництва є важливою складовою аграрної економіки, її головним чинником подальшого розвитку в ринкових умовах та інтеграційних процесах на етапі входження України у світовий економічний простір. Галузь рослинництва охоплює цілий ряд галузей, проте на сьогоднішній день багато з них перебувають у важкому стані, є низько прибутковими, тому потребують опрацювання заходів з підвищення їх ефективності у сільськогосподарських підприємствах. Основні проблеми розвитку рослинництва в Україні: застаріла техніка, відсутність стимулу з боку уряду для розвитку даної галузі, недосконалі технології, щодо створення нових сортів культур, забруднення земельних ресурсів, значні втрати під час збирання врожаю, низька технологічність сортів і гібридів, тощо.

Під урожай 2014 р. сільськогосподарських культур посіяно на площі 28,1 млн. га, з них в аграрних підприємствах – на 19,6 млн. га (69,8% загальних площ), у господарствах населення – на 8,5 млн. га (30,2%). Основними культурами, під які було освоєно посівні площі є пшениця озима та яра 6 691.9 тис. га, що становить 26,08% посівних площ, кукурудзи – 4 913.3 тис. га (19,15%), соняшнику 4 833.9 тис. га (18,84%) та ячменю озимого та ярого 3 377.9 тис. га (13,17%). У 2014 р. порівняно з 2013р. загальну посівну площу розширено на 313,7 тис. га (на 1,1%), у т.ч. у сільськогосподарських підприємствах – на 107,7 тис.га (на 0,6%), у господарствах населення – на 206,0 тис. га (на 2,5%).

Отже, потенціал України стосовно рослинництва є доволі високим. Родючі землі та клімат дає можливість вирощувати різноманітні культури. Покращення спостерігається у вирощуванні та збиранні зернових, соняшникових та бобових культур, стабільністю характеризується такі культури як картопля та овочі, а от відчутний спад є відносно цукрових буряків та кормових культур [2]. Але через вище перелічений ряд актуальних причин розвиток рослинництва не здійснюється в бажаних для економіки країни темпах. Порівняно з аналогічним показником інших країн Європи, урожайність продукції рослинництва в Україні у 2-3 рази є нижчою (табл. 1). Причиною

зниження прибутковості галузі рослинництва є нерозвиненість аграрного ринку й інфраструктури збуту продукції, відсутність дієвого механізму державного регулювання ціноутворення на продукцію рослинництва, високий рівень кредитних ставок і недосконалість бюджетної підтримки галузі [3].

Таблиця 1

Урожайність сільськогосподарських культур в господарствах України та країнах ЄС, ц/га

Вид продукції	Україна	Польща	Австрія	Німеччина	Франція
Зернові та зернобобові культури	34,6	41,7	49,6	78,1	74,5
Цукрові буряки	356,2	543	702,5	666	937
Картопля	138,7	198,5	325,3	443	447,9

На сучасному етапі розвитку сільського господарства важливою задачею є забезпечення належних обсягів виробництва продукції рослинництва, яке має вирішальне значення для всього аграрного сектора економіки.

Виробництво, переробка і експорт продукції рослинництва в Україні дають суттєві грошові надходження до бюджету і є важливими сферами працевлаштування населення країни.

Література.

1.Власенко Т.В. Оптимізація кормової бази в аграрних формуваннях / Т.В.Власенко // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Статистична оцінка соціально-економічного розвитку». – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права. - 2013. - С. 76-80.

2. Власенко Т.В. Оптимізація розвитку сільськогосподарського виробництва Харківської області / Т.В. Власенко // Вісник Хмельницького національного університету. - 2007. - №2. - С.180-187.

3.Мазнев Г.Є. Проблеми фінансового забезпечення інноваційного розвитку аграрного сектору / Г.Є. Мазнев // Економіка АПК. – 2014. - №9. – С. 5-13.